

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance, Mgr. Jana Passera, JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: M. V., zastoupeného Mgr. Bohdanou Novákovou, advokátkou se sídlem Praha 4, Pod Terebkou 12, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, ze dne 17. 1. 2006, čj. 52 Az 15/2005 - 49,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se odmítá pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovené zástupkyni stěžovatele, advokátce Mgr. Janě Hladíkové, se nepřiznává odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce jako stěžovatel domáhal zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, kterým byla zamítnuta jeho žaloba směřující proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 24. 6. 2005, čj. OAM-2208/VL-10-03-2004. Tímto (posledně uvedeným) rozhodnutím nebyl stěžovateli podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu), udělen azyl a současně bylo vysloveno, že se na něj nevztahuje překážka vycestování podle ustanovení § 91 zákona o azylu.

Kasační stížnost je přípustná, proto Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení otázky, zda svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele ve smyslu § 104a s. ř. s. (k této otázce viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 - 39, publikováno pod č. 933/2006 Sb., či rozhodnutí ze dne 6. 12. 2006, čj. 3 Azs 68/2006 - 50)¹.

Nejvyšší správní soud se nejdříve musel zabývat stěžovatelovou námitkou vady řízení před soudem, neboť stěžovateli byl ustanoven zástupce až po uplynutí patnácti denní lhůty pro podání žaloby a stěžovatel nebyl schopen žalobní body přesněji specifikovat pro neznalost českého jazyka. Nejvyšší správní soud poukazuje

¹ Všechna v usnesení citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz.

např. na své rozhodnutí ze dne 13. 1. 2005, čj. 6 Ads 72/2004 - 69, z něhož je patrné, že v případě, že navrhovatel požádá o ustanovení zástupce, neběží podle § 35 odst. 8 s. ř. s. po dobu od podání takové žádosti do právní moci rozhodnutí o ní lhůta stanovená pro podání návrhu na zahájení řízení, a že smyslem tohoto ustanovení je reálně umožnit ustanovenému zástupci účastníka doplnění žalobních bodů. Lze též poukázat na skutečnost, že sám stěžovatel v předchozím řízení prohlásil, že nežádá tlumočníka a že český jazyk ovládá (č.l. 31).

Další okruh stěžovatelových námitek představovalo namítané nesprávné posouzení právní otázky spočívající v hodnocení podmínek pro udělení azylu dle § 12 písm. b) a § 14 zákona o azylu, konkrétně pro pronásledování z náboženských důvodů a pro jeho zdravotní stav, a nedostatečné zjištění skutečného stavu věci. Jak však ze soudního spisu vyplývá, stěžovatel v žalobě pouze uvedl parafrázovaná ustanovení správního řádu, která měla být správním orgánem porušena. V žalobě tak zcela chybí jakákoliv konkrétní skutková tvrzení o nezákonnostech a právní výtky, neboť citovaná ustanovení zákona nejsou subsumována pro konkrétní skutková tvrzení. Žaloba stěžovatele neobsahovala žádný žalobní bod a tento nedostatek podmínek řízení nebyl v zákonné lhůtě (ostatně ani po jejím uplynutí) odstraněn.

Nejvyšší správní soud připomíná, že se řešením obdobné procesní situace již dříve zabýval v řadě svých rozhodnutí, např. v rozsudku rozšířeného senátu publikovaném pod č. 835/2006 Sb. NSS, a v rozsudcích ze dne 31. 5. 2005, čj. 8 Azs 52/2005 - 56, ze dne 22. 4. 2004, čj. 6 Azs 22/2004 - 42, ze dne 30. 11. 2005, čj. 7 Azs 294/2004 - 41, a ze dne 20. 2. 2006, čj. 8 Azs 172/2005 - 50 (viz www.nssoud.cz).

Vzhledem k ustálené judikatuře Nejvyššího správního soudu a k tomu, že nebyl shledán ani jiný důvod k přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání, lze shrnout, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, tudíž je nutno ji ve smyslu § 104a s. ř. s. považovat za nepřijatelnou a odmítnout.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., dle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovateli byla pro řízení o kasační stížnosti ustanovena zástupcem advokátku, Mgr. Janu Hladíkovou. Stěžovatel následně dne 20. 4. 2006 udělil plnou moc pro zastupování v tomto řízení Mgr. Bohdaně Novákové. V případě ustanovení zástupce soudem platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Protože v dané věci advokát neprovedl žádné úkony, jak vyplývá z obsahu soudního spisu, a nebyly tak naplněny zákonné předpoklady pro přiznání odměny ve smyslu platné právní úpravy dané vyhláškou č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, rozhodl soud, že ustanovené

zástupkyni stěžovatele, advokátce Mgr. Janě Hladíkové, se nepřiznává odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti, jak uvedeno v bodě III. výroku tohoto rozsudku.

Poučení: Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. února 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu